

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 017/2013/3. szám

A Kúria a dr. Mezei Ferenc ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. ... jogtanácsos által képviselt Budapest Rendőrfőkapitánya (1139 Budapest, Teve utca 4-6.) alperes ellen, közigazgatási bírság ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. szeptember 11. napján kelt 5.K.21.152/2012/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 5.K.21.152/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Vas Megye Rendőrfőkapitánya a 2011. május 10. napján kelt 21000/00241948/1/2011.ált. számú határozatával a felperest 30.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, mert a felperes által üzemben tartott ... forgalmi rendszámú gépjárművel 2011. május 7. napján 16 órakor a ... szám alatt a megengedett legnagyobb 30 km/h sebesség helyett 52 km/h sebességgel közlekedtek. A felperes 2011. június 8. napján benyújtott beadványában közölte, hogy a perbeli gépkocsit a hivatkozott időpontban nem ő vezette, egyidejűleg csatolta a **T.M.E.** és **T.E.A.** részére adott meghatalmazásokat, melyek szerint a felperes a perbeli gépjárművet 2011. április 1. napjától 2011. december 31. napjáig használatukba adta.

Vas Megye Rendőrfőkapitánya 2011. augusztus 29. napján kelt 21000/00241948/5/2011.ált. számú határozatával a 21000/00241948/1/2011.ált. számú határozatának indokolási részét módosította, majd 2011. szeptember 5. napján kelt 21000/00241948/7/2011.ált. számú határozatával a módosító

határozatot visszavonta és a 21000/00241948/1/2011. ált. számú határozat indokolását akként módosította, hogy a felperes által becsatolt mentességigazolást nem fogadja el, tekintettel arra, hogy abban két személy került megjelölésre.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2011. november 14. napján kelt 21000/00241948/10/2011. ált. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, megállapítva, hogy a szabályszegés elkövetésének ténye a felvételek alapján kétséget kizáróan megállapítható, továbbá, hogy a felperes az elsőfokú hatóság tájékoztatása ellenére nem továbbított tartalmilag a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő okiratot, így mentesülési ok megállapítására törvényes lehetőség nincs.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, kérve annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Keresetében kifogásolta, hogy a hatóságok nem fogadták el az általa csatolt meghatalmazásokat, álláspontja szerint ugyanis a vonatkozó jogszabályok nem zárják ki, hogy két személy tegyen nyilatkozatot. Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú határozat sérti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21.§ (4) bekezdésében foglalt 90 napos határidőt, továbbá a másodfokú eljárás során az ügyintézési határidő nem került betartásra.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az elsőfokú határozat 2011. május 10. napján kelt, azt a felperes 2011. május 27. napján átvette. A felperes által előterjesztett nyilatkozat értékeléséről a 2011. szeptember 5. napján kelt elsőfokú határozat rendelkezett, melyre figyelemmel az elsőfokú eljárás a Kkt. 21.§ (4a) bekezdésében írt 6 hónapos határidőn belül befejeződött. Megállapította, hogy a másodfokú eljárás 2011. október 13. napján indult, az ügyintézési határidő a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33.§ (1) és (6) bekezdései szerint 2012. november 14. napján járt le, figyelemmel a Ket. 65.§ (3) bekezdésében foglaltakra is, a másodfokú határozat kiadmányozása pedig ugyanezen a napon megtörtént. A felperes részére - állítása szerint - a másodfokú határozat kézbesítése 2012. november 16. napján megtörtént, mely alapján valóban sérült a Ket. 33.§ (1) bekezdése szerinti rendelkezés, az azonban az ügy érdemére nem hatott ki. Kifejtette, hogy a Kkt. 21.§ (1) bekezdése és a 21/A.§ (2) bekezdése alapján téves az a felperesi álláspont, hogy a jogszabály lehetővé teszi több személy nyilatkozatának becsatolását az üzemeltető felelősség alóli mentesítésére, e jogszabályhelyek ugyanis a használatba vevő személy és nem személyek nyilatkozata esetén teszik lehetővé az üzemeltető mentesülését.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetének történő helyt adást kérte. Álláspontja szerint a Kkt. 21/A.§ nem zárja ki, hogy két személy tegyen nyilatkozatot, a jogszabályok ugyanis egyes szám harmadik személyben fogalmaznak, de ezek vonatkoznak több személy esetére is. Kifogásolta, hogy a bírságoló határozatot a Kkt. 21.§-ban foglalt 90 napon belül nem sikerült kézbesíteni, a szabálysértés ugyanis 2011. május 7. napján történt, a határozat átvételének dátuma pedig 2011. szeptember 16. napja. Sérelmezte, hogy a másodfokú eljárás ügyintézési határideje túllépte a Ket. 33.§ (1) bekezdése szerinti 30 napos határidőt, álláspontja szerint ez lényeges eljárási szabályszegés, melynek megállapíthatósága összhangban van a Legfelsőbb Bíróság 1/2010. (II. 18.) számú Közigazgatási jogegységi határozatában foglaltakkal, ugyanis a másodfokú hatóság magatartása nagyfokú jogbizonytalanságot eredményez és sérti a Ket. 1.§ (1) bekezdésében és 4.§ (1) bekezdésében foglaltakat.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria rámutat arra, hogy a Kkt. 21/A.§ (2) bekezdése alapján az üzembentartó abban az esetben mentesül az objektív felelősség alól, amennyiben teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt nyilatkozatot csatol, hogy a gépjárművet a szabályszegést megelőzően más természetes személy vagy nem természetes személy használatába adta. A mentességigazolás Kkt. 21/A.§ (2) bekezdése szerinti célja az, hogy az üzembentartó az objektív felelősség alól mentesülhessen azáltal, hogy megnevezi azt a személyt, aki a szabályszegés időpontjában a gépjárművet ténylegesen vezette. A mentesülés jogintézményének célja tehát az, hogy a gépjárművet ténylegesen vezető személy terhére kerüljön az általa elkövetett szabályszegés miatti közigazgatási bírság megállapításra. Ebből következően a bírságfizetés alóli mentesülés jogintézményének céljával teljességgel ellentétes lenne az, ha az üzembentartó azáltal is mentesülhetne a közigazgatási bírság viselése alól, amennyiben két személyt nevez meg használatba vevő személyként, hiszen ilyen esetben a gépjárművet ténylegesen használó személye nem állapítható meg. Erre figyelemmel a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy téves az a felperesi álláspont, hogy a jogszabály lehetővé teszi több személy használókénti nyilatkozatának becsatolását az üzembentartó mentesülésének céljából.

Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében a Kkt.

21.§ (4) bekezdésében foglalt 90 napos határidő megsértésére. A rendelkezésre álló iratok szerint a szabályszegés 2011. május 7. napján történt, az elsőfokú határozat meghozatalára pedig 2011. május 10. napján került sor, mely határozatot a felperes 2011. május 27. napján átvett. Az, hogy ezt követően a felperes két ízben is a mentesülés céljából nyilatkozatot csatolt, ami következtében szükségessé vált az elsőfokú határozat indokolásának módosítása, a 90 napos határidő szempontjából nem veendő figyelembe, a mentesülésre vonatkozó nyilatkozatok becsatolása ugyanis a felperes érdekében állt, így az ügyintézési határidő emiatt történt meghosszabbodása a hatóságon nem kérhető számon.

Helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében, hogy a másodfokú eljárás a fellebbezés 2011. október 13. napján történt megérkezésével kezdődött, az a Ket. 33.§ (1) és a Ket. 65.§ (3) bekezdése szerint 2011. november 14. napján járt le, mely napon a másodfokú határozat meghozatalára sor került. A rendelkezésre álló iratok alapján a döntés közlése iránti intézkedés nem állapítható meg. A felperesi állítást elfogadva, mely szerint a kézbesítésre 2012. november 16. napján került sor, valóban megállapítható a Ket. 33.§ (1) bekezdésében foglalt ügyintézési határidő megsértése, az azonban az ügy érdemére semmilyen módon nem hatott ki, figyelemmel arra, hogy a közlés körébe eső késedelem mindösszesen két napos volt, így a felperes által hivatkozott „nagyfokú jogbizonytalanság” nem állapítható meg, ahogyan a Ket. 1.§ (1) és 4.§ (1) bekezdéseinek megsértése sem. A Legfelsőbb Bíróság 1/2010. (II. 18.) számú Közigazgatási jogegységi határozata - a Legfelsőbb Bíróság 3/2010. (V. 27.) Közigazgatási jogegységi határozata folytán - a 2010. április 1. napját követően kézbesített közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során nem alkalmazható.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban értékelhető perköltsége nem merült fel, tekintettel arra, hogy felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A pervesztes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles viselni a felülvizsgálati illetéket, melynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2013. június 5.

*Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó
bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró*